

ffjendt de sidde med Jordlodder, dog kun have meget daarlige og knappe Raar, og det træffer ikke sjældent, at de fattigste Folk ogsaa faae de fleste Børn, og som Følge deraf ogsaa hyppigst have Brug for Jordemoderen. Jeg tror heller ikke, at det er saa let at drage Grænsen mellem Husmænd og Indsiddere, det vil sige den Grænse, hvorefter Betalingen skal fastsættes i Forhold til deres Omstændigheder. Der kan være mange Tilfælde: — det har man Erfaring for —, hvor Indsiddere og jordløse Husmænd kunne være langt bedre stillede end mangen en Husmand, der sidder med en lille Løb, som maasse undertiden er daarlig, og som han derfor kan have stort Læs med at spare de bestemte Afgifter af. Smidlertid bestemmer jo Loven, at Indsidderen kun skal yde halv Betaling mod Husmanden. Det Samme er ogsaa Tilfældet med andre Klasser navnlig med Gaardmændene. Gaardmændene skulle betale mindst 6 Kr.; men det er dog Noget, vi Alle vide, at der er en Himmelvid Forskjel mellem Gaardmændene. I Almindelighed regner man som Gaardmand den, der har 1 D. Hartkorn; men man regner ogsaa den som Gaardmand, der har f. Ex. 20 Dbr. Hartkorn, og dog skal der i begge Tilfælde betales det Samme. Saa staar der videre i Loven: „For alle Andre paa Landet saavel som i Kjøbstæderne bliver det at betale efter Taxten for den af de anførte Klasser, med hvilken den Paagjældende nærmest kan sammenstilles“; men der er ikke saa faa Beboere paa Landet, som ikke kunne stilles i Klasse med nogen af de 3 i Loven nævnte Klasser, f. Ex. Herremændene, som dog efter Loven ikke skulle være pligtige at betale Mere end Gaardmændene. Jeg kunde ogsaa ligesom min ærede Sidemand være tilhøielig til at finde det rigtigt, at Jordemoderlønningen blev udredet af Statskassen. Bestemmelsen om, at der ikke skal udredes Betaling til Distriktsjordemoderen, naar der benyttes en anden examineret Jordemoder, finder jeg rigtig. Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønløkke) mente, at der burde være 4 Klasser i Stedet for 3, men jeg hørte ham ikke nævne, af hvem denne 4de Klasse skulde bestaa; muligens har han tænkt paa Kjøbmænd og lignende Personer. — Jeg tror altsaa, at Taxterne ere ansatte for høit, og at man ikke bør gaa ud over de nuværende. Er Jordemoderlønningen for knap, hvad jeg nok kan indrømme, at den er, bør man hellere forbedre Vedkommendes Stilling ved en Forhøielse af den faste Løn i Forbindelse med Alderstillaag. Jeg antager, at det

vil være nødvendigt, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg, hvor det saa kan finde nærmere Drøftelse.

Jagerslev: Den Bemyndigelse, der indeholdes i § 1 til at give en varierende Løn, kan jeg ligesom andre ærede Talere ganske tiltræde; thi jeg tror nemlig, at den høiere Lønning vil komme til Anvendelse i saadanne Distrikter, hvor der er liden Praxis og liden Velighed for den Vedkommende til Erhverv. Jeg er vidende om, at der er flere slige Distrikter, hvor det har været vanskeligt for en nogenlunde dygtig Person at beklæde denne Stilling, fordi der er saa lidt at bestille. Ogsaa af en anden Grund vilde den høiere Løn have Betydning i saadanne Distrikter, nemlig, fordi man ikke kan forsvare det at ansætte ganske unge og i Praxis uvædede Personer. Derfor kan jeg heller ikke se, at der er Noget at indvende imod, at Lønnen ikke senere kan forandres uden Justitsministerens Samtykke, en Bestemmelse, som en Taler har anket over. For saa vidt der maatte blive Tale om at forandre Lønnen, vil det vistnok have sin Grund i, at man ønsker en Omlægning af Distrikter; men i saadanne Tilfælde behøves aligevel Justitsministerens Samtykke, og da vil det vist ingen Vanskelighed have ogsaa at faae forandrede Lønningsbestemmelser approberede. Jeg antager, at Bestemmelsen om Justitsministeriets Samtykke er indsat i Lovforslaget, for at de vedkommende Autoriteter ikke vilkaarlig skulle kunne det ene, naar nedsatte og det andet naar forhøje Lønnen, og det er vistnok ogsaa i sin Orden, at Forholdet faar en saadan fast Ordning. Der har af et æret Medlem været talt om, at Tillæget af de 20 Kr. ikke burde gives til de „dygtigste Jordemødre“, men burde ydes „efter god Tjeneste“. Det forekommer mig dog rigtigst at beholde det første Udtryk, ogsaa af den Grund, at jeg betragter et saadant Udtryk som indeholdende en Paamindelse til Tilsynet om at vide Besked med, hvorledes det forholder sig med de Underordnedes Dygtighed. Der er Steder, hvor der føres et temmelig aktivt Tilsyn, idet der holdes en Slags Examen for Jordemødrene, men jeg tror ikke, at Sligt er gienemsørt overalt. En Bestemmelse som den omhandlede vilde imidlertid vistnok være en Spøise for Tilsynet til at søge at danne sig en Mening om, hvorvidt de det undergivne Jordemødre ere, hvad man kan kalde dygtige. Der har været talt en Del om Taxterne i § 3. Jeg kan ikke negte, at, naar man ikke betragter disse for, hvad de ere,